

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل ایدئولوژیک

داکتر سها
۲۶ جون ۲۰۱۷

نقد قرآن

۲۹

سوزاندن همه معبودان ظلم است

در آیات متعددی در قرآن آمده است که علاوه بر مشرکان، معبودان (کسانی که مشرکان شریک خدا می گرفتند مثل عیسی، خورشید، ستارگان، بتها و ائمه و اولیائی که مورد پرستش قرار گرفته اند) نیز در آتش جهنم سوزانده می شوند که این ظلمی واضح است. معبودانی که مردم را به پرستش خود خوانده اند چرا باید بسوزند؟

احْتَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ (۲۲) مِنْ دُونِ اللَّهِ فَاهْتَدُوا هُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ (۲۳) - الصافات
ترجمه: کسانی را که ستم کرده اند با همدیفاانشان و آنچه غیر از خدا می پرستیده اند (۲۲) گرد آورید و به سوی راه جهنم رهبری شان کنید (۲۳) الصافات

إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَارِدُونَ (۹۸) لَوْ كَانَ هُوَ لِآلِهَةٍ مَا وَرَدُوهَا وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ (۹۹)
انبیا

ترجمه: بدر حقیقت شما و آنچه غیر از خدا می پرستید هیزم دوزخید شما در آن وارد خواهید شد (۹۸) اگر اینها خدایانی [واقعی] بودند در آن (جهنم) وارد نمی شدند و حال آن که همگی در آن جاودانند (۹۹)

مشاهده کردید که قرآن با قطعیت و به طور کلی می گوید همگی معبودان در جهنم به طور جاودانه می سوزند. حداقل دو خطای واضح در این آیات وجود دارد. اولاً: سوزاندن بسیاری از معبودان مثل ماه و خورشید و ستارگان و بتها معنا ندارد. چون اینان موجودات بی جانی هستند که دردی حس نمی کنند. سوزاندنشان هم توسط فرد عاقلی مثل خدا بی معنی است.

ثانیاً بیشتر معبودان به طور ناخواسته مورد پرستش قرار گرفته اند مثل ماه و خورشید و بتها و عیسی و فرشتگان. سوزاندن این معبودان که کسی را به پرستش خود خوانده اند ظلم است.

توجیه ظلم، قبول اولین کاروان زنی مسلمانان:

اولین کاروان زنی مسلمین، بدر اولی نامیده می شود. به طور خلاصه:

محمد هشت نفر را به سرکردگی عبدالله بن جحش به منطقه نخله فرستاد تا از رفت و آمدهای قریش اطلاع حاصل کنند و محمد را آگاه کنند. کاروانی از قریش از نزدیک آنان رد می شد. آنان به کاروان حمله کردند و یکی از کاروانیان را کشتند و دو تن را اسیر گرفتند و اموال کاروان را بدزدیدند و به مدینه بازگشتند. این کاروان زنی در ماه حرام (رجب) واقع شد که جنگ در این ماهها هم بین اعراب و هم در اسلام حرام است.

بنابراین اینکار جرم بزرگی محسوب می شد و موجب شامتت مسلمانان توسط غیر مسلمانان شد. محمد در ابتداء به ایشان معترض شد که من نگفتم که در ماه حرام جنگ کنید ولی در روزهای آتی این آیت را نازل کرد:

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (٢١٧) البقره

از تو، درباره جنگ کردن در ماه حرام، سؤال می کنند، بگو: جنگ در آن، (گناهی) بزرگ است، ولی جلوگیری از راه خدا (و گرایش مردم به آئین حق) و کفر ورزیدن نسبت به او و هتک احترام مسجد الحرام، و اخراج ساکنان آن، نزد خداوند مهمتر از آن است و ایجاد فتنه، (و محیط نامساعد، که مردم را به کفر، تشویق و از ایمان باز می دارد) حتی از قتل بالاتر است. و مشرکان، پیوسته با شما می جنگند، تا اگر بتوانند شما را از آئینتان برگردانند، ولی کسی که از آئینش برگردد، و در حال کفر بمیرد، تمام اعمال نیک (گذشته) او، در دنیا و آخرت، بر باد می رود، و آنان اهل دوزخند، و همیشه در آن خواهند بود. (٢١٧) - بقره

به دنبال این آیت، مسلمانان شاد شدند و يك پنجم اموال دزدی را محمد برای خود برداشت و بقیه را بین کاروان زنان تقسیم کرد. اسیران را نیز نگه داشت و با گرفتن فدیة (پول یا کالا که برای آزاد کردن اسیر می پردازند) آنان را آزاد کرد ۱-

در این واقعه و آیه دقت کنید! مأموران محمد در ماه حرام بدون دلیل می جنگند، بدون دلیل آدم می کشند، افرادی را اسیر می گیرند و کاروان را می دزدند. همه اینها با آیت فوق توجیه و مقبول شد و محمد خودش هم از این دزدی بهره برد. با این بهانه که کفر قریش و اخراج مسلمانان از نظر گناه بزرگتر از کارهای مسلمانان است. شما قضاوت کنید کارهای قریش بدتر بود یا کارهای اصحاب محمد؟ ثانیاً به فرضی که کار قریش بدتر بود آیا باید در مقابل جنایت، جنایت کرد؟ ثالثاً حتا این آیت پذیرفته است که جنگ در ماه حرام، حرام است و کار مسلمانان نادرست بوده است. در مقابل اینکار نادرست چه باید کرد؟ باید خونبهای فرد کشته شده را پرداخت کرد، اسیران را آزاد کرد و اموال دزدی را به صاحبانشان برگرداند. آیا محمد چنین کرد؟ یا خود شريك این جنایات شد؟ یعنی عمل محمد تأیید کاروان زنی است و آیت فوق رد آنست. به عبارت دیگر محمد صد در صد به ضد آیت فوق عمل کرد. جالب است بدانید که این کاروان زنی، دندان طمع محمد را تیز کرد به نحوی که از آن پس، کاروان زنی جزو رویه معمول محمد شد و بخش اعظم اموال زیاد محمد و مسلمانان را اموال دزدی تشکیل می داد. ۲-

محمد همه این کارهای زشت را به خدا نسبت داد. یعنی خدا سردهسته دزدان و آدمکشان است. خیر؛ خدا بزرگتر و سبحان تر از آنست که دست به این آلودگیها بیالاید. این محمد است که آبروی خدا را در گرو اعمال زشتش قرار داده است.

تمایل شدید خدا به کشتار حیوانات

إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ (١) - فَصَلْ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ (٢) الْكُوْثَرَ

ترجمه: ما به تو کوثر دادیم (۱) پس برای پروردگارت نماز گزار و قربانی کن (۲)

در آیت فوق از کشتن حیوانات به عنوان کار نیکی یاد شده است که خدا به آن فرمان داده است. همچنین در بعضی مراسم مذهبی اسلام مثل حج، کشتن حیوانات جزو واجبات است. مثلاً در حال حاضر هر ساله حدود ۲ میلیون گوسفند در مراسم حج سربریده می شوند. با توجه به این که با پیشرفت دانش، ما می دانیم که حیوانات همچون ما احساس و عاطفه دارند و درد می کشند و حتی در سطحی پائین تر از ما تفکر دارند این اصرار به حیوان کشی قابل قبول نیست. به نظر می رسد که این حیوان کشی از تورات به قرآن راه یافته است. خدای تورات بشدت از کشتار حیوانات و کباب کردن و سوزاندن آنان لذت می برد و بر آن تأکید می ورزد. اگر این مذاهب از طرف خدا بودند انتظار می رفت که خدا به مصرف ناچیز و ضروری گوشت تأکید می کرد و انسانها را به جایگزین کردن گوشت با مواد غذایی گیاهی ترغیب می کرد.

حبط اعمال نیک ظلم است

حبط عمل در قرآن بدین معنا است که شرط قبول و اثر داشتن عمل نیکو در سرنوشت فرد، مسلمان بودن است. بنابراین غیرمسلمانان در حالی که برای غیر مسلمان بودنشان و برای اعمال بدشان مجازات می شوند، اعمال خوبشان همه بی ارزش و نابود می شود. در ۱۶ آیت قرآن حبط عمل مطرح شده و در آیات دیگری نیز مفهوم آن ذکر شده است. دقت کنید:

أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا تُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزْنًا (۱۰۵) - كهف

ترجمه: [آری] آنان کسانی اند که آیات پروردگارشان و لقای او را انکار کردند در نتیجه اعمالشان تباہ (حبط) گردید و روز قیامت برای آنها [قدر و] ارزشی نخواهیم نهاد (۱۰۵)

آیت فوق به وضوح مطرح کرده که به خاطر بی ایمانی به قرآن و قیامت اعمال غیرمسلمانان از بین می رود و در قیامت هیچ ارزشی ندارد.

الْيَوْمَ أَجِلُّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتِ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ جِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ جِلٌّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ وَلَا مُنْجِذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْأَجْرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ (۵) المائدة

امروز چیزهای پاکیزه برای شما حلال شده و طعام کسانی که اهل کتابند برای شما حلال و طعام شما برای آنان حلال است و [بر شما حلال است ازدواج با] زنان پاکدامن از مسلمان و زنان پاکدامن از کسانی که پیش از شما کتاب [آسمانی] به آنان داده شده به شرط آنکه مهرهایشان را به ایشان بدهید در حالی که خود پاکدامن باشید نه زناکار و نه آنکه زنان را در پنهانی دوست خود بگیرید و هر کس در ایمان خود شک کند قطعاً عملش تباہ شده و در آخرت از زیانکاران است (۵) المائدة

-وَلَا يَزَالُونَ يَقَاتِلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَالْأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (۲۱۷) - البقره- ترجمه: و آنان (مشرکان) پیوسته با شما می جنگند تا اگر بتوانند شما را از دینتان برگردانند و کسانی از شما که از دین خود برگردند و در حال کفر بمیرند آنان اعمالشان در دنیا و آخرت تباہ می شود و ایشان اهل آتشند و در آن ماندگار خواهند بود (۲۱۷)

ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۸۸) انعام

ترجمه: این (قرآن) هدایت خداست که هر کس از بندگان را بخواهد بدان هدایت می کند و اگر آنان شرک بورزند قطعاً آن چه انجام می دادند از بین می رود (۸۸) انعام

ممکن است به ذهن ناآشنایان به قرآن بیاید که شرط مطرح شده در آیات حبط، ایمان است نه ایمان به اسلام. اما چنین نیست با توجه به زمینه آیات در قرآن که از ایمان به اسلام صحبت می کنند این آیات نیز در مورد ایمان به اسلام است. ثانیاً منظور از آیات رب در آیت کهف، آیات قرآن است چون قرآن کتب ادیان دیگر را تحریف شده می داند. ثالثاً: وجود ال در ابتدای ایمان در آیت ۵ مانده ایمان مشخص است که همان ایمان به اسلام است و رابعاً دلیل قطعی اینست که قرآن گفته است که هیچ دینی غیر از اسلام از کسی پذیرفته نیست بنابراین هر ایمانی غیر از اسلام در نزد خدا فاقد ارزش است. دقت کنید:

- وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ- (۸۵)

ترجمه: و هر که جز اسلام دینی [دیگر] جوید هرگز از وی پذیرفته نشود و وی در آخرت از زیانکاران است (۸۵)

پنجم: حتی شرط ایمان به طور کلی نیز ظالمانه است. چرا باید اعمال نیک کسی که کافر است بی ارزش شود.

حبط عمل، يك حکم بشدت ظالمانه است که محمد به خدا نسبت داده است. چون عدالت اقتضاء می کند که اعمال هر فرد چه خوب و چه بد مورد سنجش واقع شود و مطابق آن جزا یا پاداش ببیند. نتیجه حبط عمل اینست که مثلاً ادیبسون که اینهمه خدمت به بشریت کرد و هزاران دانشمندی که عمر خود را در پیشرفت دانش و تشخیص و درمان بیماریها می گذرانند و هزاران انسانی که به قحطی زدگان افریقا کمک می کنند و انسانهای نیکوکار دیگری که در زلزله و مصائب دیگر به کمک مردم می شتابند چون مسلمان نیستند کل اعمال خویشان مثل گردی در هوا پراکنده می شود و در عوض به خاطر مسلمان نبودن، به طور جاودانه در جهنم می سوزند. آیا این اوج بی عدالتی و ظلم نیست؟! اشکال دیگر حبط عمل اینست که فرقی بین انواع غیر مسلمانان با اعمال نیکوی متفاوت نخواهد بود چون اعمال نیک همه نابود است. دوفرد غیرمسلمان را فرض بگیرید. یکی تمام عمر را در خدمت به خلق گذرانده و یکی هیچ کمک یا عمل خیری انجام نداده است. هر دو هم اعمال بد یکسانی داشته باشند. این دو از نظر قرآن هیچ فرقی نمی کنند و به طور بینهایت در آتش دوزخ می سوزند. اینهم بشدت ظالمانه است.

اشکال مهم دیگر حبط عمل، تناقض آن با آیات دیگری از قرآن است. در آیات فراوانی از قرآن آمده است که نتیجه اعمال هرکس تمام و کمال به خود فرد بر می گردد. دقت کنید:

وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ (۸) - زلزال

ترجمه: (در قیامت) هرکس به اندازه مثقال ذره ای کار خیر انجام داده باشد نتیجه ی آنرا می بیند و هرکس به اندازه مثقال ذره ای کار شر انجام داده باشد نتیجه آن را می بیند

در همه سوره زلزال اسمی از مؤمن نبرده بلکه حکم در مورد انسان به طور کلی مطرح شده است. پس همه انسانها چه مسلمان و چه غیر مسلمان نتیجه ریزترین اعمال خیر و شر خود را می بینند. این آیت به صراحت در تضاد با حبط اعمال است.

وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ (۷۰) زمر

ترجمه: و (در قیامت) هر کسی [نتیجه] آنچه انجام داده است را به صورت کامل بیابد و او به آنچه می کند داناتر است (۷۰)

در این آیت و آیات مشابهش نیز از هر کس صحبت شده نه از مسلمان، یعنی چه مسلمان و چه غیر مسلمان نتیجه اعمال نیک و بدشان را می بینند.

مشاهده می کنید که این دسته آیات در تناقض صریح با آیات حبط هستند که شرط محاسبه عمل نیک را مسلمان بودن می داند.

نتیجه بلند صحبت کردن با پیامبر حبط اعمال مؤمنین است!!!

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ (۲) حجرات

ترجمه: ای کسانی که ایمان آورده اید صدایتان را بلندتر از صدای پیامبر نکنید و همچنان که بعضی از شما با بعضی دیگر بلند سخن م نگویید با او به صدای بلند سخن مگوئید مبادا بی آن که بدانید اعمالتان تباہ شود (۲) این دیگر در بی عدالتی فاجعه است. مگر بلند صحبت کردن جرم است؟ و تازه اگر هم جرم باشد باید مجازات متناسب با آن را داشته باشد نه این که اعمال نیک فرد مؤمن را نابود کند.

لازم به ذکر است که این آیت بروشنی برتری طلبی محمد را نشان می دهد که در فصل "محمد در قرآن" به طور مبسوط به آن پرداخته ام.

محمد در پی جایگاهی در بین مردم و تاریخ بود که احدی به آن دسترسی نداشته باشد و به این هدف خود هم رسید. و گرنه چه عیبی دارد که مردم همانگونه که با هم صحبت می کنند با رهبر سیاسی یا دینی شان صحبت کنند؟ ادامه دارد

=====

منابع:

۱ - هشام سیره ابن

۲- برای بررسی دقیقتر رفتار محمد به کتاب "نقد رفتار محمد" اثر دکتر سها مراجعه کنید.